

נזיר מט

הברייתא

ר' עקיבא	ר' ישמעאל	
לאביו ולאמו - אינו מיטמא אבל מיטמא הוא למת מצוה	גירסה 1: לאביו ולאמו אינו מיטמא אבל מיטמא הוא למת מצוה גירסה 2: לומר שאין מיטמא לאביו	<i>אביו ולאמו</i>
שאם היה כ"ג והוא נזיר, לאחיו אינו מיטמא אבל מיטמא הוא למת מצוה	<i>אחיו</i> - אינו מיטמא, הא למת מצוה מיטמא	<i>אחיו</i>
	לגזרה שוה לכדרבי	<i>אחיו</i>
	לכדתניא, דתני: <i>אחיו</i> - מה ת"ל? הרי שהלך לשחוט את פסחו ולמול את בנו, ושמע שמת לו מת, יכול יטמא? אמרת: לא יטמא, יכול לא יטמא למת מצוה? ת"ל: <i>אחיו</i> , לאחותו הוא דאינו מיטמא, הא למת מצוה מיטמא	<i>אחיו</i>
הרחוקים		<i>אחיו</i>
הקרובים		<i>אחיו</i>

קושי על ר' עקיבא: ולר"ע, מכדי לא שנא כהן גדול לחודיה ולא שנא כ"ג והוא נזיר נפקא מלאחיו, *אחיו* למה לי? תירוץ: צריכי,

דאי כתב <i>אחיו</i>	ואי כתב רחמנא <i>אחיו</i>
הוה אמינא היינו טעמא דלא מיטמא ליה, משום דחזקה בעלמא הוא, אבל אמו דידיעין דילידתיה ליטמא להו	הוה אמינא אמו לא ליטמא לה, דלאו אזיל זרעה בתרה, אבל אביו, כיון דאמר מר: <i>אחיו אחיו</i> - אימא ליטמא ליה

קושי על ר' עקיבא מפסוקים על כהן גדול: ועל כל נפשות מת לא יבא למה לי? תירוץ:

	לאפוקי רחוקים	<i>אחיו</i>
	לאפוקי קרובים	<i>אחיו</i>
	לאפוקי רביעית דם שיצא משני מתים שמטמא באהל, שנאמר: <i>אחיו אחיו</i>	<i>אחיו</i>

משנה. על אלו טומאות הנזיר מגלח:

- על המת
- ועל כזית מן המת
- ועל כזית נצל
- ועל מלא תרווד רקב
- על השדרה
- ועל הגולגולת
- ועל אבר מן המת ועל אבר מן החי שיש עליו בשר כראוי
- ועל חצי קב עצמות
- ועל חצי לוג דם
- ועל מגען ועל משאן ועל אהילן.
- ועל עצם כשעורה
- על מגעו ועל משאו.

על אלו הנזיר:

- מגלח ומזה בשלישי ובשביעי
- וסותר את הקודמין
- ואינו מתחיל למנות אלא עד שיטהר ומביא את קרבנותיו.

